

Dirigenter, kamerater, kjære Statsminister

Jeg kommer fra NTL Domstolene, og vil gjerne fortelle litt fra hverdagen for oss som jobber i den tredje statsmakt.

Etter åtte år med Erna og knallharde ABE kutt er det ikke mer å kutte. For la det være sagt, Domstolene har alltid vært den flinkeste eleven i klassen. Får vi beskjed om å kutte, ja, så kuttet det. Du har til gode å se demonstrasjonstog med dommere i flagrende kapper og dommerklubba i neven. Men vi må si ifra når ressursene ikke strekker til.

I tillegg til ABE kutt har det blitt tatt ut digitaliseringsgevinst gang på gang. Ja, det har blitt tatt ut digitaliseringsgevinst bare ordet ble nevnt.

Vi har ikke mer å ta av: Domstolene har allerede hatt full ansettelsesstopp i flere år.

Dersom det ansettes flere dommere, suppleres de ikke med administrativt personell, og verdifulle dommerressurser blir

dermed brukt til å utføre administrativt arbeid. Det er en dårlig arbeidsfordeling.

Midt under pandemien utførte vi i domstolene en omfattende omorganisering i ekspressfart. Men fortsatt i dag, når vi nærmer oss to år siden Stortingsvedtaket for ny domstolstruktur, og ett år siden regjeringsskiftet, så lever mange ansatte fortsatt i limbo. Blir det reversering av domstolsreformen eller ikke? Dette haster det å få avklart.

Domstolene nyter stor tillit blant innbyggerne og er med på å opprettholde det norske demokratiet. Men tillit må ikke tas for gitt. Rettssikkerheten opprettholdes av at saker og tvister avgjøres innen rimelig tid. Da må vi også ha domstoler som har ressurser til å gjøre jobben sin, for den jobben er vår, vi vil ikke at folk skal ta loven i egne hender.

Det er ikke et slikt samfunn vi vil ha. Dit må vi ikke komme.

Til slutt spør jeg deg Statsminister: Hvordan mener regjeringa at domstolene skal kunne settes i stand til å løse vårt samfunnsoppdrag, innenfor de rammer Stortinget har satt for tidsbruk? Takk for meg.